

Marek Rubnikowicz

Wielkie Łunawy, gm. Chełmno, woj. toruńskie. Stanowisko VI

Informator Archeologiczny : badania 15, 65-66

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

poznanych jako ludzkie/. Na szczególną uwagę zasługuje palenisko /nr 21/, zachowane jako rumowisko polepy z odciskami żerdeń, obłożone fragmentami kamienia żarnowego bądź szlifiarskiego. Pozyskano tu dużą ilość zwęglowych ziaren zbóż /Triticum compactum i in./. W jamie nr 12, o nieustalonym przeznaczeniu ostatecznym, odkryto cztery czarki gruszkowate /jedna stojąca normalnie, trzy - do góry dnem/ oraz leżący obok wiórowiec jednoboczny.

Poza tym odkryto niedatowany obiekt /nr 32/ stanowiący pozostałość jamy dzięgiarskiej /?/.

Materiały przechowywane są w Zakładzie Archeologii UMCS.

Badania będą kontynuowane.

WIELKIE ŁUNAWY, gm. Chełmno
woj. toruńskie
Stanowisko VI

Uniwersytet im. Mikołaja
Kopernika w Toruniu
Instytut Archeologii
i Etnografii

Badania prowadził mgr Marek Rubnikowicz. Finansował WKZ w Toruniu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe kultury amfor kulistych.

Stanowisko zlokalizowane na południowo-wschód od wschodniej krawędzi wysoczyzny będącej granicą Kotliny Grudziądzkiej stanowi zgrupowanie pięciu kurhanów, z których jeden został zniszczony w wyniku prowadzonej uprawy leśnej.

Prace wykopaliskowe rozpoczęto od obiektu usytuowanego na obszarze starodrzewu, gdzie występowało doraźne zagrożenie zniszczeniem ze względu na planowane prace wyrębowe.

W wytyczonym wykopie usuwano warstwy wydzielone mechanicznie o miąższości 20 cm. Na poziomie III, IV, V warstwy "mechanicznej" wystąpiły ślady silnie rozdrobnionych fragmentów węgla drzewnego, występującego wprawdzie w postaci koncentracji, lecz zasięgiem swym obejmującego całą badaną powierzchnię. W całym obiekcie nie stwierdzono występowania materiału archeologicznego. Jednak układ warstw naturalnych w nasypie kurhanu upewnia nas, iż powstał on w wyniku intencjonalnej działalności ludzkiej.

Następnie przystąpiono do eksploracji zniszczonego kurhanu, oddalonego od już badanego /I/ o ok. 500 m na północny zachód. Dokładne miejsce wskazał nam leśniczy, stwierdzając, iż był świadkiem usunięcia płaszcza kurhanu, pod powierzchnią którego znajdowały się przepalone

kości i nieliczne fragmenty ceramiki. Założono tu trzy wykopy, w których już na poziomie spągu pierwszej warstwy stwierdzono występowanie drobnoziarnistego żwiru calca.

Badania będą kontynuowane.

WIELKI WEŁCZ, gm. Grudziądz
woj. toruńskie
Stanowisko 10

patrz
okres lateński

WIEPRZEC, gm. Zamość
woj. zamojskie
Stanowisko 1

patrz
epoka brązu

WIERZBICA
woj. radomskie
Stanowisko "Zełe"

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Hanna Młynarczyk z udziałem mgr, mgr. Andrzeja Leligdowicza i Franciszka Stępniewskiego. Finansowała Cementownia "Przyjaźń" w Wierzbicy i WKZ w Radomiu. Drugi sezon badań, Kopalnia krzemienia "czekoladowego" ze schyłkowego paleolitu, neolitu i wczesnego brązu.

Prace miały charakter ratowniczy i kontynuowały głównie ubiegłoroczne badania w wykopie II/80 /przy profilu drogowym/. Celem ich było odsłonięcie pełnych przekrojów wybranych obiektów oraz uzyskanie danych umożliwiających ich datowanie. Wytypowano dwa szyby, przy których kontynuowano prace /wykop II/81 o łącznej powierzchni 28 m²/. Wyeksplorowano fragmenty 7 szybów, z których 5 w znacznej części zostało zniszczonych i przykrytych wybudowaną drogą betonową. Uzyskano pełne przekroje szybów nr 6 i 7. Najgłębszy z badanych szybów oznaczony nr 11 miał głębokość 6,14 m. Wszystkie badane szyby były obiektami szerokimi w części przyotworowej. Część z nich, w których osiągnięto dno, wyraźnie zagłębiało się w krzemienioną skałę wapienną, co pozwala liczyć się z możliwością występowania miejscami wyrobisk podziemnych. Z wykopu II/81 uzyskano duże ilości materiału przemysłowego. Badania w tym wykopie będą kontynuowane.

Wykop III/81 o powierzchni 16 m² założono we wschodniej części stanowiska o ok. 145 m od wykopów I i II. Podczas badań inwentaryzacyjnych w 1979 r. stwierdzono tu materiały przemawiające za istnieniem